

ಅವುಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಹಾಗೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಸಾಧ್ಯವೇ ಹೊರತು, ಅವುಗಳಿಂದ ದೂರ ಓಡುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲ. ಹೀಗೇನಾದರೂ ನೀನು ಪಲಾಯನವಾದವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರೆ, ನಿನ್ನ ಹಿತೈಷಿಗಳಿಂದ, ಶತ್ರುಗಳಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ ಅವಮಾನಿತ ನಾಗುವೆ.” ಇದೇ ವಿಚಾರವನ್ನು ಆಧುನಿಕ ಜನರಿಗೆ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ತಮ್ಮ ಅನುಭವವನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ‘ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ದಾರಿಯಿರುವುದಾದರೆ ಅದು ನರಕದ ಮೂಲಕವೇ’ ಎಂದು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಒಂದು ಘಟನೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ, ಒಮ್ಮೆ ತಾವು ಮಂಗಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕು ಹೆದರಿ ಓಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಸಾಧುವೊಬ್ಬರು ತಮಗೆ, ‘ಓಡಬೇಡ, ಎದುರಿಸು, ಓಡಬೇಡ ಎದುರಿಸು’ ಎಂದರಂತೆ. ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಹಿಂತಿರುಗಿ ನಿಂತು ತಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ದೊಣ್ಣೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿದ ತಕ್ಷಣ ಮಂಗಳೆಲ್ಲಾ ಪಲಾಯನ ಮಾಡಿದವು. ಅವುಗಳಂತೆ ನಮ್ಮ ಜೀವನದ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಿದರೆ ಅವು ನಮ್ಮಿಂದ ದೂರವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಆತ್ಮವು ಹಲವಾರು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೋರಾಡಿದ ನಂತರ ಒಂದಲ್ಲ, ಹಲವುಬಾರಿ ಬಲಶಾಲಿಯಾಗಿ ಹೊರ ಹೊಮ್ಮುತ್ತದೆ. ನಿಜ, ನಾವು ಕಷ್ಟಗಳಿಂದ ದೂರ ದೂರ ಓಡಿ ಹೋದಂತೆ ಅವು ನಮ್ಮನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಹತ್ತಿರ ಹತ್ತಿರ ಬರುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಅವು ನೆರಳಿನಂತೆ ನಮ್ಮ ಸಂಗಾತಿ. ಇದರಿಂದ ಪಾರಾಗಲು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪ್ರತಿ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲೂ ಹೇಳುವ ಉಪಾಯವೇ, ಧೈರ್ಯದ ಹೋರಾಟ ಮತ್ತು ಅಸಂಗತ್ಯ-ಅನಾಸಕ್ತಿ.

ನೀನು ಕೇವಲ ಪಾತ್ರಧಾರಿ, ಪಾತ್ರವೇ ನೀನಾಗಬೇಡ. ಯಾವಾಗ ‘ಪಾತ್ರವೇ ನಾನು’ ಎಂದು ಭಾವಿಸುವೆಯೋ ಅಂದು ನೀನು ಮಾಯೆಯ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದೆ ಎಂದು ಅರ್ಥ. ಭಗವಂತನ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಲೇಖನಿ ಮಾತ್ರವೇ ನೀನು, ಬರೆಯುವ ಶಕ್ತಿ ಅವನು. ಯಾವ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ನಾನೇ ಬರೆಯುವ ಕೈ ಎಂದು ಅಂದುಕೊಳ್ಳುವೆ, ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ನೀನು ಎಲ್ಲಾ ಕಷ್ಟಗಳಿಗೂ ಬಲಿಯಾಗುವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ಹೊರಗಿನ ಶತ್ರುಗಳಿಗಿಂತ ನಮ್ಮ ಒಳಗಿರುವ ಶತ್ರುಗಳೊಡನೆ ಹೋರಾಡಲು ಮನಸ್ಸಿನ ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ದೃಢತೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಹೆಚ್ಚು. ಅವುಗಳಿಂದ ದೂರ ಓಡಿ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವ ಶಕ್ತಿಗಿಂತ, ಅವುಗಳೊಡನೆ ಹೋರಾಡಲು ಅಧಿಕ ಶಕ್ತಿ ಬೇಕಾಗದು.

ನಮ್ಮ ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ, ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ, ದುಃಖಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಆಸೆ. ಆಸೆಯನ್ನು ಗೆದ್ದವನು, ಅಂದರೆ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಗೆದ್ದವನು ಮಾತ್ರವೇ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಯಜಮಾನನಾಗಬಲ್ಲ. ಸುಭಾಷಿತ ವೊಂದು ನುಡಿದಂತೆ,

ಆಶಾಯಾ ಯೇ ದಾಸಾಸ್ತೇ ದಾಸಾಃ ಸರ್ವಲೋಕಸ್ಯ |

ಆಶಾ ಯೇಷಾಂ ದಾಸೀ ತೇಷಾಂ ದಾಸಾಯತೇ ಲೋಕಃ ||

‘ಯಾರು ಆಸೆಗೆ ದಾಸರೋ ಅವರು ಲೋಕಕ್ಕೆ ದಾಸರು (ಗುಲಾಮಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟವಲ್ಲದೆ, ದುಃಖವಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೇನಿರಲು ಸಾಧ್ಯ) ಆಸೆಯು ಯಾರಿಗೆ ದಾಸಿಯೋ, ಲೋಕವೇ ಅವರಿಗೆ ದಾಸನಾಗುತ್ತದೆ.’ ಇದಕ್ಕೆ ವಿವರಣೆಯ ಅಗತ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲಾ ಅನರ್ಥಗಳಿಗೆ, ನಮ್ಮ ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಬವಣೆಗಳಿಗೆ ಮೂಲ ಈ ಆಸೆ. ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಈ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಎಳೆದು ತರುತ್ತಿರುವುದು ಈ ಆಸೆಯೇ; ನಮ್ಮನ್ನು ಹೋರಾಡುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದೂ ಈ ಆಸೆಯೇ. ಇದೊಂದು ಚಕ್ರ. ಆದಿ ಅಂತ್ಯವಿಲ್ಲದ ಜೀವನಚಕ್ರ. ಆಸೆ-ಇದರಿಂದ ಹೋರಾಟ (ಕರ್ಮ)- ಇದರಿಂದ ಸಂಸ್ಕಾರ, ಮತ್ತೆ ಇದರಿಂದ ಆಸೆ. ಈ ಚಕ್ರವನ್ನು ಮುರಿದು ಜೀವನದಿಂದ ಪಾರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಹೋರಾಡಬೇಕು. ಮಾಯಾಜಿಂಕೆಯ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದ ರಾಮ. ಅವನಿಂದ ದೂರ ದೂರ ಓಡುತ್ತಿತ್ತು ಆ ಜಿಂಕೆ. ಅದನ್ನು ಕೊಂದಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಅದರಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದಿರತ ಮೇಲೆ, ಅದನ್ನು ಕೊಂದು ಅದರ ನಿಜಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಅರಿತ. ಈ ಬಂಧನದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಇರುವ ಸುಲಭ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಏನು ಹಾಗಂದರೆ? : ಇದೇ ಆಸೆಯನ್ನು ನಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಶಾಲಗೊಳಿಸಿದಲ್ಲಿ ಅದು ಈ ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲಾ ಅನರ್ಥ, ಸ್ವಾರ್ಥ, ಕಷ್ಟ-ನಷ್ಟ, ದುಃಖ-ದುಮ್ಮಾನಗಳನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸುವ ವಿಶ್ವಾತ್ಮಭಾವನೆಗೆ ಮೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲವೂ ನನಗೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕಿಂತ, ಎಲ್ಲವೂ ನಮಗೆ ಎಂದರೆ, ನಾವು ಎಂಬಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಸೇರುವುದರಿಂದ, ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹೋರಾಟವಿದ್ದರೂ ಅದರ ಉದ್ದೇಶ ಸರ್ವರ ಉನ್ನತಿಗೆ, ಸರ್ವೋದಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುವುದು. ಇದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ವಾರ್ಥ, ಕಷ್ಟ-ನಷ್ಟ, ದುಃಖ-ದುಮ್ಮಾನಗಳು ಕಾಣದು. ಕೇವಲ ಆನಂದವೇ ತುಂಬಿರುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಮಹಾತ್ಮನನ್ನೇ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪಂಡಿತ, ಸಮದರ್ಶಿ, ಸ್ಥಿತಪ್ರಜ್ಞ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ. ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ ತನ್ನನ್ನು, ತನ್ನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕಾಣುವ ಈ ಹಂತವನ್ನು ತಲುಪುವುದೇ ಮಾನವ ಜೀವನದ ಗುರಿ. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಕೂಡ ಇದನ್ನು ಮನುಷ್ಯಜನ್ಮದ ಉದ್ದೇಶ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಜೀವನವೇ ಒಂದು ಸವಾಲು. ಹೋರಾಡು, ಈ ಹಂತವನ್ನು ತಲುಪು, ಮುಕ್ತನಾಗು - ಎಂಬುದು ಗೀತೆಯ ಕಳಕಳಿಯ ನುಡಿ.

‘ಗೀತಾ’ ಎಂದು ಹನ್ನೆರಡು ಸಲ ಹೇಳಿ, ಅದು ‘ತ್ಯಾಗಿ’ ‘ತ್ಯಾಗಿ’ ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ. ಗೀತೆ ಒಂದು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ತ್ಯಾಗವನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತ್ಯಜಿಸಿ ದೇವರಲ್ಲಿ ಶರಣಾಗತರಾಗಿರಿ.

—ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು

1 ಶಂತನು ಚಕ್ರವರ್ತಿಯು ಹಸ್ತಿನಾಪುರವನ್ನು ಕೇಂದ್ರವನ್ನಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ದೊಡ್ಡ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಗಂಗೆಯನ್ನು ವಿವಾಹವಾದ ಶಂತನುವಿಗೆ ದೇವವ್ರತನೆಂಬ ಮಗ ಹುಟ್ಟಿದ. ದೇವವ್ರತನು ದೊಡ್ಡವನಾದಾಗ ಅವನನ್ನು ಯುವರಾಜನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿದ.

ಪ್ರಿಯ ಪುತ್ರ ! ನಿನ್ನ ಜನನವಾದ ಕೂಡಲೇ ನಿನ್ನ ತಾಯಿ ನಿನ್ನನ್ನು ನನ್ನ ಕೈಗೊಪ್ಪಿಸಿ, ಅವಳು ದಿವ್ಯಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಹೋದಳು. ಈಗ ನೀನು ಬಿಲ್ವಿದ್ಯೆಯೇ ಮೊದಲಾದ ವಿದ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತರಬೇತಿ ಪಡೆದು ದೊಡ್ಡ ಶೂರನಾಗು. ನಾನು ಆಡಳಿತವನ್ನೆಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಅಧೀನಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಿನ್ನಿಂದ ನಮ್ಮ ಚಂದ್ರವಂಶ ಇನ್ನಷ್ಟು ಬೆಳಗಲಿ ಎಂದು ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಹರಸುತ್ತೇನೆ.

ತಂದೆ, ನಿಮ್ಮ ಆಶೀರ್ವಾದ ವ್ಯರ್ಥವಾಗದು.

2 ರಾಜ್ಯಭಾರದ ಹೊಣೆ ಕಡಿಮೆಯಾದಾಗ, ಶಂತನು ಒಂದು ದಿನ ಬೇಟೆಯಾಡಲು ಹೊರಟ. ತನ್ನ ಜೊತೆಗಾರರಿಂದ ಬೇರ್ಪಟ್ಟು, ಭೀಕರ ಕಾಡಿನ ನಡುವೆ ಬಂದು ತಲುಪಿದ. ಅಲ್ಲಿ..

3 ಆ ಸುವಾಸನೆಯ ಮೂಲವನ್ನೇ ಹುಡುಕುತ್ತ ಹೊರಟ ಶಂತನು. ಅಲ್ಲಿ ಅವನು ದಿವ್ಯಸೌಂದರ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸುಂದರ ಯುವತಿಯನ್ನು ಕಂಡ. ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಅವನು ಅವಳ ಬಳಿಗೆ ಹೋದ.

ತರುಣಿ! ನೀನು ಯಾರು? ಅದೇಕೆ ನಿನ್ನ ಕಡೆಯಿಂದ ಮನಮೋಹಕವಾದ ಸುವಾಸನೆ ಹೊರಬರುತ್ತಿದೆ?

ಮಹಾರಾಜ, ನಾನು ಸತ್ಯವತಿ. ನನ್ನನ್ನು ಯೋಜನ ಗಂಧಿಯೆಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. (ಒಂದು ಯೋಜನ ದೂರದವರೆಗೂ ಅವಳ ಸುಗಂಧ ಹರಡುವುದು.) ನನ್ನ ತಂದೆ ದಾಶರಾಜ; ಅವನು ಬೆಸ್ತರ ಅರಸ.

4 ಮಹಾರಾಜ ಶಂತನು ದಾಶರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಹೋದ.

ನಾನು ಹಸ್ತಿನಾಪುರದ ರಾಜ ಶಂತನು. ನನಗೆ ನಿನ್ನ ಮಗಳು ಸತ್ಯವತಿಯನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಯಕೆ ಉಂಟಾಗಿದೆ.

ಮಹಾರಾಜ, ದಯವಿಟ್ಟು ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸು. ಒಂದು ಷರತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಮಗಳು ಸತ್ಯವತಿಯನ್ನು ನಿನಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಡಬಲ್ಲೆ. ನಿನಗೆ ಅವಳಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವ ಮಗನಿಗೆ ನೀನು ನಿನ್ನ ರಾಜ್ಯದ ಪಟ್ಟ ಕಟ್ಟಬೇಕು.

5 ಅವನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ದಿಗ್ವಿಜಯಗೊಂಡ ಶಂತನು ಅರಮನೆಗೆ ಮರಳಿದ. ಸತ್ಯವತಿಯನ್ನೇ ನೆನೆಯುತ್ತ, ಹಂಬಲಿಸುತ್ತ ಅವನು ದಿನೇ ದಿನೇ ಕೊರಗಿದ. ಇದನ್ನು ತಿಳಿದ ದೇವವ್ರತ ತಂದೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಲೇಬೇಕೆಂದು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ದಾಶರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದ.

ದಾಶರಾಜ, ನಾನು ನಿನ್ನ ಆಸೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ರಾಜ್ಯದ ಅಧಿಕಾರ ಬೇಡ. ನಿನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ನನ್ನ ತಂದೆಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಡು.

ಯುವರಾಜ! ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ನಂಬುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ಶ್ರೇಷ್ಠ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಆದರೆ, ನಾಳೆ ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳು ನನ್ನ ಮಗಳ ಮುಂದೆ ಬಂದು ರಾಜ್ಯದ ಸಿಂಹಾಸನಕ್ಕಾಗಿ ಜಗಳ ಮಾಡಿದರೆ?

6 ದೇವವ್ರತ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಹಿಂಜರಿಯದೆ ಭೀಷಣ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ.

ದಾಶರಾಜ, ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ತಂದೆಯೇ ದೇವರು. ನಿನ್ನ ಮಗಳು ಅವನ ಮಡದಿಯಾದಾಗ ಅವಳೂ ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ದೇವತೆಯಾಗುವಳು. ಇವರಿಬ್ಬರ ಮುಂದೆ ನಾನು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ - ನಾನೆಂದಿಗೂ ಮದುವೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ; ನಾನು ಬದುಕಿರುವವರೆಗೂ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲ ಸ್ತ್ರೀಯರೂ ನನಗೆ ಮಾತೃಸಮಾನರು. ಇದು ನಿಶ್ಚಯ!

ಓ ಯುವರಾಜ! ನಿನ್ನ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ನಾನು ಬೆರಗಾದೆ. ಈಗ ನಾನು ಪೂರ್ಣ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ನಿನ್ನ ತಂದೆಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

7 ನಡೆದ ವಿಷಯವನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಳಿದ ಶಂತನು ಮಹಾರಾಜನ ಹೃದಯ ಕರಗಿಹೋಯಿತು.

ಪ್ರಿಯಪುತ್ರ! ನಿನ್ನ ತ್ಯಾಗವನ್ನು ಕಂಡು ಕೇವಲ ಮಾನವರಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ದೇವತೆಗಳೂ ನಿನ್ನನ್ನು 'ಭೀಷ್ಮ'ನೆಂದು ಕೊಂಡಾಡುವರು. ನಿನಗೆ ನಾನು ಇಚ್ಛಾಮರಣವೆಂಬ ವರವನ್ನು ನೀಡುತ್ತೇನೆ. ಇದರಿಂದ ನೀನು ಇಚ್ಛೆ ಪಟ್ಟಾಗಲೇ ಮರಣವುಂಟಾಗುವುದು; ನೀನು ಬಯಸಿದಷ್ಟು ಕಾಲ ಬದುಕಿರಬಹುದು.

8 ಶಂತನು ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ಸತ್ಯವತಿಯಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳು ಜನಿಸಿದರು. ಅವರೇ ಚಿತ್ರವೀರ್ಯ ಮತ್ತು ವಿಚಿತ್ರವೀರ್ಯ. ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಶಂತನು ತೀರಿಕೊಂಡ. ಆಗ ಸತ್ಯವತಿ ಹೇಳಿದಳು -

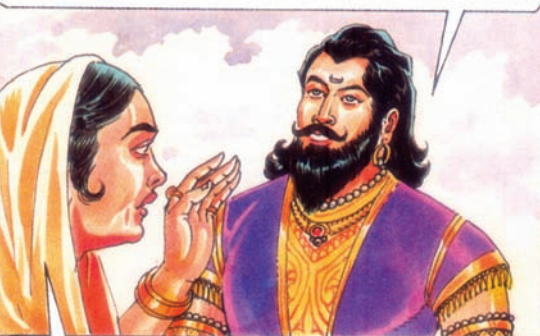
ಭೀಷ್ಮ, ಈ ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಸಾಕಿ ಸಲಹುವ ಹೊಣೆ ನಿನ್ನದು.

ಅಮ್ಮಾ, ನಿಮ್ಮ ಆಣತಿಯನ್ನು ನಾನು ಪಾಲಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ಎಲ್ಲ ವಿದ್ಯೆಗಳಲ್ಲೂ ಪರಿಣತಿ ಹೊಂದುವರು. ಕಾಲಾನುಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ನಾನು ಚಿತ್ರವೀರ್ಯನನ್ನು ರಾಜ ನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

9 ಮುಂದೆ ಸರಿಯಾದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಚಿತ್ರವೀರ್ಯ ರಾಜ ನಾದ. ಆದರೆ ಅವನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ವೀರಮರಣವನ್ನಪ್ಪಿದ. ಭೀಷ್ಮನು ವಿಚಿತ್ರವೀರ್ಯನನ್ನು ರಾಜನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ. ಅವನಿಗೆ ಮದುವೆಯ ವಯಸ್ಸು ಬಂದಾಗ -

ಅಮ್ಮಾ, ಕಾಶೀರಾಜನು ಸ್ವಯಂವರವೊಂದನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಪುತ್ರಿಯರು ತಮಗೆ ಇಷ್ಟವಾದ ವರನನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ವಿಚಿತ್ರವೀರ್ಯನಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಲು ಇದು ಒಳ್ಳೆಯ ಅವಕಾಶ. ನೀನು ಸಮ್ಮತಿಸಿದರೆ, ವಿಚಿತ್ರವೀರ್ಯನ ಪರವಾಗಿ ನಾನೇ ಸ್ವಯಂವರಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ.

ಹೋಗಿ ಬಾ ಮಗೂ. ನಿನಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

10 ಸ್ವಯಂವರ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಭೀಷ್ಮನನ್ನು ನೋಡಿ ಎಲ್ಲರೂ ಬೆರಗಾದರು. ಭೀಷ್ಮನಿಗೆ ಕೇಳಿಸುವಂತೆ ಅವರೆಲ್ಲ ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡತೊಡಗಿದರು.

ಮಹಾಜನರೆ, ನೀವೆಲ್ಲ ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇಲ್ಲಿಗೆ ನಾನು ನನ್ನ ಸಲುವಾಗಿ ಬರಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ತಮ್ಮನಿಗಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅವನು ಸೌಂದರ್ಯ, ವಿದ್ಯೆ, ಶೌರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಮೀರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಈ ರಾಜಕುಮಾರಿಯರನ್ನು ನಾನೀಗ ಅಪಹರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಧೈರ್ಯವಿದ್ದರೆ ನನ್ನನ್ನು ತಡೆಯಿರಿ.

ಭೀಷ್ಮ! ನೀನೊಬ್ಬನೇ ಶೂರನೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೀಯಾ? ನಾನು ಸಾಲ್ವ; ನಾನೂ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಬಲ್ಲೆ. ಬಾ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ!